

ne med nu, så de også kommer ind under en billigere afgift. Vi kan da kun være tilfredse med, at vi nu også har fået bragt det på plads.

Men hvad er alt det her udtryk for? Det er udtryk for, at man har lavet utrolig kompliceret lovgivning i stedet for at lave en enkel lovgivning med en enkelt afgift. Man går ind og laver en række forskellige afgifter, hvor man skal ind og vurdere den enkelte virksomheds produktionsprocesser i det her land, og så skal man ind og sige, at nogle dele af produktionen kan få lav afgift, andre kan ikke, noget er opvarmning til rum, og noget er noget andet.

Det er simpelt hen ikke rimeligt. Det er én stor Storm P.-maskine, der er lavet her i Folketinget, og lovgivningen er uforståelig for de virksomheder, som skal administrere den, og alene på grund af det burde man aldrig gennemføre de her afgifter på denne her måde.

Nu er man også inde på, at man skal lave alle disse forskellige måleinstrumenter: Man skal måle, hvad der er det ene, og hvad der er det andet, og man skal sætte en masse målere op, og dér har man så nu givet et halvt år yderligere, fordi der jo er kæmpe forvirring med hensyn til, hvad det egentlig er for målere, man skal sætte op. Derfor har man udskudt den del af ikrafttrædelsen til den 1. juli 1996, fordi man siger, at så må man indtil videre i det halve år godt opgive fordeling på rumopvarmning og proces efter nogle andre metoder end ved hjælp af måleinstrumenter.

Men set med mine øjne er det her det værste socialistiske, planøkonomiske makværk, der nogen sinde er lavet. Det er sådan, man i sin tid i Sovjetunionen, i Kreml, forestillede sig, at man skulle sidde centralt og styre den ganske produktionsproces, sidde og tage stilling til hver eneste lille detalje ude omkring i hele det store rige, og så skulle man sidde og sige, hvad der var godt, og hvad der var skidt. Det kan overheadet ikke lade sig gøre, og derfor er det noget makværk.

Det, som man i stedet for skulle have gjort, var at lytte til os andre, som godt kan gå ind for grønne afgifter, men på visse betingelser, og som mener, at afgifterne i givet fald skal være generelle og virke generelt og ikke må ødelægge virksomhedernes konkurrenceevne. Det skal være enkelt, og det skal være til administrere, og så skal de penge, man får ind, altså gå til at sænke skatterne andre steder, sådan at det ikke er en stigning i skattetrykket, der er tale om.

Så på den her baggrund kan vi godt sige, at vi ikke vil have lod og del i det her makværk. Lige så snart der bliver afholdt folketingsvalg og vi kommer i regeringen, vil vi afskaffe de her love øjeblikkeligt.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil gerne takke den spegepøsepolitiske ordfører for partiet Venstre for dette klare indlæg til fordel for afgifter i stedet for aftaler. Regeringens umiddelbare politik var jo netop, at vi ville have klare, veldefinerede regler, som alle kunne forholde sig til, men under stærkt pres bl.a. fra oppositionen, fra erhvervslivets organisationer osv. blev vi presset til at gå ind i aftaler – jeg har også forstået, at det er noget, som både Venstres og De Konservatives ordfører går stærkt ind for – men konsekvensen af aftaler er jo netop, at man skal sidde og lave regler for alle mulige dippedutter og dingener osv. osv. osv.

Og bare for at give udtryk for, at det er ikke noget, som jeg sådan selv står og finder på, vil jeg citere ikke direkte fra vismandsrapporten, men fra lederen i Politiken i dag, hvor der er en komprimering af det, idet der nemlig står:

»Vismændene, Det Økonomiske Råds formandskab, har på overbevisende måde punkteret myten om, at CO₂-afgifterne skader erhvervslivets konkurrenceevne alvorligt. Tværtimod kritiserer de, at regeringen lod sig presse til at følge krav fra erhvervslivets interesseorganisationer, så der er forskel på CO₂-afgifterne såvel mellem erhvervsgrupper som mellem erhverv og private husholdninger.«

Jeg vil sige tak for dette stærke indlæg for, at afgifter er bedre end aftaler, for det er præcis derfor, det er spegepølse, vi står og diskuterer her i dag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Peter Brixtofte gjorde sig skyldig i et ualmindelig tykt eksempel på koketteri. Hr. Peter Brixtofte sagde, at han ikke forstod disse forslag. Det tror jeg er, fordi hr. Brixtofte ikke har givet sig tid nok til forberedelsen, og at han først har læst dette forslag ganske få minutter, inden han besteg talerstolen. Da han læste det højt her fra talerstolen, lød det faktisk meget forståeligt.

Jeg vil minde hr. Peter Brixtofte om, hvad han måske har glemt, at han for mere end 20 år siden tog en høj akademisk embedseksamen i en meget ung alder og har været et lysende eksem-